

ΤΟ ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΡΟΔΟ

Γιὰ εὐτυχία εἰς τὴν γῆ δὲν ἔχω, παρὰ ἓνα,
ἓνα φτωχὸ τριαντάφυλλο, μὲ φύλλα μαραμένα . . .
Γλυκόπικρη ἐνθύμιση! . . . εἶδε καὶ μοῦς καὶ πάθη,
γιαυτὸ τὸ δόλιο χλώμιασε καὶ γρήγορα μαράθη . . .

Τῆς ἀνοιξης ἦταν παιδί, περήφανο ἀνθοῦσε,
γιαυτὸ τ' ἀνδρόνι στέναζε, γιαυτὸ γλυκολαλοῦσε . . .
Καὶ τὸ πρῶτ' ὅταν ξύπνησε μὲ τὴ δροσιά λουσμένο,
ἓνας διαβάτης τῶκοιτε γιὰ μιὰ φτωχὴ παρθένο . . .

Ἐνα πρῶτ' ὃ δὲ ρόδο ζῇ· τὴν εὐτυχία μοιάζει . . .
ἓνα πρῶτ' κι' αὐτὴ ἀνθεῖ καὶ ὕστερα χλωμιάζει·
καὶ μόνη ἡ ἐνθύμιση ζῇ στῆς καρδιᾶς τὰ βάθη
αἰώνια, γιὰ νὰ ξυπνᾷ τὰ κοιμισμένα πάθη.

Τώρα σὰ ρίχνω μιὰ ματιὰ στὰ κίτρινά του φύλλα,
νοιώθω στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς, κρυφὴ ἀνατριχίλα . . .
Ἐγνώρισε δυὸ συμφορὲς καὶ εἶδε δύο πάθη,
γιαυτὸ τὸ δόλιο χλώμιασε καὶ γρήγορα μαράθη.

Ἀπέθανε τὸ ρόδο μου . . . Στὰ φύλλα τοῦ βιβλίου
ἓνα πρῶτ' ὃ ἐθαψε χέρι τρεμουλιαστό . . .
Ἐκεῖ κοιμᾶται τὸ παιδί τοῦ δροσεροῦ Μαΐου,
κοιμᾶται καὶ τὸ πάθος μου μαζί του ταιριαστό.

BIRGINIA Π. ΒΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ.

Η Κ. ΚΑΛΛΙΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΗΣ.
ΕΛΛΗΝ ΓΛΥΠΤΗΣ.

Σελίδες ἡμερολογίου.

Σεπτεμβρίου 26 96.

Ἡ διευθύντρια τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν,
ἡ τολμηρὰ γυνή, ἡ ὁποία ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς
χειραφετήσεως, εἶνε γνωστὴ γνωστοτάτη. Γνωστὴ
ἐκ τῶν τολμηρῶν ιδεῶν τῆς καὶ ἐκ τῶν μεγάλων
ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπέφερον αἱ ιδέαι αὗται.

Ἄλλ' ὑπάρχουν μερικὰ σημεία, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε
ἴσως πολὺ γνωστά. Ἡ κ. Παρρέν σθεναρῶς διευθύνει
τὴν ἐφημερίδα τῆς, καὶ θέλησιν ἔχει καὶ ἀπὸ ἐμπό-
δια δὲν πτοεῖται.

Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν ὅλοι, ὅσοι παρακολουθοῦν τὴν
δράσιν τῆς κ. Παρρέν, εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερί-
δος τῆς, δεκαετοῦς ἤδη καὶ ἐξυπηρετούσης ἓνα σκο-
πὸν, μίαν ιδέαν.

Ἐπρεπε νὰ ζήσω ὑπὸ τὴν στέγην τῆς, διὰ νὰ τὴν
γνωρίσω ὅχι καλλίτερον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσω
καὶ τῆς θελατικῆς συναναστροφῆς τῆς.

Παρέρχονται αἱ ὥραι γοργόπτεροι καὶ τὰ θέματα
δὲν λείπουν ποτὲ καὶ φλυαροῦμεν δι' ὅλας τὰς φιλο-
λογίας καὶ σταματοῦμεν μὲ ἀγάπην εἰς τὴν νεογέν-
νητον ιδιάν μας.

Ἐδῶ εἰμένα σύμφωνοι ἔχομεν καὶ ἡμεῖς φιλολο-
γίαν, τὴν ὁποίαν εἰμποροῦμεν μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ
δείξωμεν.

Ἄλλὰ ὑπάρχει ἓν ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον δὲν
μᾶς εὐρίσκει συμφώνους.

Τὸ ζήτημα τῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός.

Ἀπόστολος ἀληθινῇ, ἔχει τὰς ἐξάρσεις καὶ τὸν
φανατισμὸν, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἀπόστολος
διὰ νὰ μεταδώσῃ τὰς ιδέας του.

Δὲν ὁμιλεῖ λόγια τῆς στιγμῆς, ἀλλ' ἂν καὶ ὅσα
λέγει ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν καρδίαν τῆς, βασιζόμενοι
ὅμως καὶ εἰς βιβλία καὶ ἐπίπονον μελέτην.